

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **J. K.**, bytem O., D. 261/2, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Magistrátu města Olomouce**, se sídlem v Olomouci, Vejdovského 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal uložení povinnosti žalovanému vydat meritorní rozhodnutí ve věci řízení o přestupku, a to usnesení, kterým se řízení o přestupku, sp. zn. S-SMOL/018538/2013/OARMV, zastavuje, neboť dle jeho názoru mu nebyl doručen příkaz o uložení pokuty ani jiné rozhodnutí ve věci.

Žalobce se domnívá, že požadované rozhodnutí měl žalovaný vydat ke dni 19. 1. 2014, neboť mu doposud nebyl doručen příkaz o uložení pokuty, ani jiné rozhodnutí ve věci. Žalobce tvrdí, že správní orgán doručil příkaz ze dne 14. 3. 2013 toliko R. K., kterého však správní orgán považoval neoprávněně za zástupce žalobce. Správní orgán chybně vyhodnotil plnou moc udělenou R. K., kterou považoval za plnou moc pro řízení o přestupku, které bylo vůči udělené plné moci zahájeno v budoucnu, avšak tato plná moc byla udělena pouze v souvislosti s předvoláním k vysvětlení. Žalobce vychází z textu správního řádu, který v ustanovení § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu jasně uvádí, že se plná moc uděluje pro „celé řízení“. Není tedy možné udělit plnou moc dříve než k zahájení správního řízení skutečně došlo. Plná moc tak byla udělena v rozporu s ustanovením § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu a správní orgán ji neměl akceptovat a měl příkaz doručit přímo žalobci. V opačném případě je nutné na příkaz hledět jakoby nikdy nebyl vydán.

Žalobce dále tvrdí, že přímo jemu mělo být doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku, což odvozuje analogicky z ustanovení § 160 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním.

Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí. Má za to, že příkaz byl zmocněnci doručen řádně způsobem vyžadovaným v plné moci, a to před uplynutím prekluzivní lhůty jednoho roku. Plná moc dle jeho názoru byla vyhodnocena správně, když právo na právní pomoc je základní lidské právo garantované na ústavní úrovni a jeho dosah musí být vykládán v co nejširší míře, tedy nelze dovozovat, že udělená plná moc platí pouze pro podání vysvětlení, když z vyjádření účastníka řízení jednoznačně vyplývá jeho vůle být zastoupen ve všech stupních řízení včetně doručování.

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 29. 1. 2013 byl žalovanému oznámen přestupek žalobce, kterého se měl dopustit dne 18. 1. 2013 v 10:51 hod. na silnici I/55 u Vsiska, ve směru jízdy od ul. Týnecká na Přerov, tím, že překročil maximální povolenou rychlost jízdy mimo obec (90 km/h) – naměřeno 113 km/h, po odečtu 109 km/h. Dne 18. 2. 2013 bylo žalobci doručeno předvolání k podání vysvětlení na den 4. 3. 2013 ve 13:00 hod. Dne 28. 2. 2013 byla žalovanému doručena žádost o stanovení jiného termínu projednání a plná moc, kterou žalobce udělil dne 19. 2. 2013 R. K., LL.M. Obsahem žádosti o stanovení jiného termínu projednání je mj. právní rozbor zástupce žalobce s odkazem na Listinu základních práv a svobod a Úmluvu o ochraně lidských práv, zabývající se tím, proč byla plná moc udělená žalobcem zmocněnci platná již v době spáchání přestupku, proč je nepřípustný jiný postup než ten, který zde uvádí žalobce, tj. možnost udělit plnou moc již do budoucna, a dále žádost o zasílání veškerých písemností v rámci tohoto řízení na e-mailovou adresu r.k.@centrum.cz. Přiložená plná moc byla žalobcem udělena zmocněnci R. K., LL.M., bytem P. 1954, P. 5, dne X pro zastupování v plném rozsahu, ve všech stupních řízení, i řízení před správním soudem, včetně doručování písemností ve všech stupních řízení. Žalovaný vydal dne 14. 3. 2013 příkaz, č. j. SMOL/050599/2013/OARMV/OD/Tom, kterým shledal žalobce vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku a uložil mu za něj pokutu ve výši 2.200 Kč. Tento příkaz doručil zmocněnci obálkou na jeho adresu vhozením do schránky dne 2. 4. 2013 po uplynutí doby pro její vyzvednutí. Dne 19. 9. 2013 zaslal zmocněnec žalobce podání označené jako odvolání, stížnost na nečinnost. V podání sděluje, že žádal doručovat písemnosti na e-mailovou adresu r.k@centrum.cz, doposud však neobdržel žádnou písemnost. Nyní však žalovaný zaslal žalobci „Výzvu k plnění“ k úhradě pokuty za přestupek v celkové výši 2.200 Kč na základě rozhodnutí č. j. SMOL/050599/2013/OARMV/OD/Tom. Zmocněnec žalobce však tvrdí, že takové

rozhodnutí jemu ani žalobci nebylo doručeno ani se s ním neseznámil. Z těchto důvodů podal zmocněnec odvolání pouze „blankytní“, jehož existenci dovodil z Výzvy k plnění. Dále žalobce v tomto podání uvádí, že z právní opatrnosti tímto podává stížnost na nečinnost, neboť dle jeho názoru správní orgán de iure nevydal rozhodnutí v meritů věci, neboť jej řádně nedoručil, tedy dle jeho názoru je správní orgán nečinný. Současně žalobce požádal o řádné doručení takového rozhodnutí a znovu uvedl, že žádá, aby mu byly všechny písemnosti v tomto řízení doručovány na e-mailovou adresu r.k.@centrum.cz. Žalovaný podání žalobce zaslal Krajskému úřadu Olomouckého kraje. Dne 15. 10. 2013 vydal Krajský úřad Olomouckého kraje usnesením, jímž přikázal žalovanému, aby v dané věci bez zbytečného odkladu doručil příkaz zmocněnci žalobce R. K. na e-mailovou adresu r.k.@centrum.cz. Následně žalovaný dne 21. 11. 2013 zaslal příkaz R. K. na e-mailovou adresu r.k.@centrum.cz, a následně z důvodu neověření doručení opět na adresu jeho trvalého pobytu, když zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 28. 11. 2013, dne 12. 12. 2013 byla žalobci vložena do schránky. Příkaz nabyl právní moci dne 28. 12. 2013. Dne 18. 8. 2014 podal žalobce žalobu.

Krajský soud již o věci rozhodoval usnesením ze dne 28. 8. 2014, č. j. 65 A 30/2014-7, kterým žalobu odmítl pro její nepřipustnost, to však bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2015, č. j. 2 As 172/2014-38, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud zdejšímu soudu vytkl, že jeho závěr o nevyčerpání prostředků na ochranu nečinnosti je mylný, žalobce tyto vyčerpal, žaloba je proto přípustná a krajský soud musí posoudit její věcnou důvodnost.

Nejvyšší správní soud již rozhodoval v obdobné věci, když ve svém rozsudku ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 162/2014-31, mj. uvedl následující: *Tvrzení stěžovatele (srov. část II. žaloby), že se zmocněncem pouze jednal, kopii plné moci zaslal jen pro účely evidence, neboť se dohodli, že zastoupení bude platné až po zaslání originálu plné moci, je účelovou procesní konstrukcí, která neodpovídá průběhu správního řízení.*

Námítky zpochybňující zastupování jsou součástí předem připraveného scénáře, jehož jediným účelem je správní řízení prodlužovat, zpochybňovat doručování, případně zastupování, a dosáhnout tímto způsobem uplynutí zákonem stanovené prekluzivní lhůty pro uložení sankce. Je samozřejmě věcí stěžovatele, jakou procesní obranu a strategii zvolí, nicméně tvrzením, že nevěděl o úkonech prováděných zmocněncem, Nejvyšší správní soud nemohl uvěřit. Ostatně bylo by také poměrně překvapivé, že by pan Kříž zcela zdarma a pro vlastní potěšení, navíc tajně, zastupoval před správními orgány řidiče, kterým je obvykle ukládán zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel.

Krajský soud se plně ztotožňuje s názorem Nejvyššího správního soudu, neshledal důvody pro jiné posouzení v projednávané věci. Krajský soud nemá žádné pochybnosti o tom, že žalobce byl v řízení před správními orgány zastoupen panem R. K., LL.M., bytem P. 1954, P. 5. Veškeré námitky zpochybňující toto zastoupení, považuje zdejší soud za ryze účelové. Uvedený zástupce v průběhu správního řízení jménem žalobce jednal. Ze správního spisu je zřejmé, že předvolání k podání vysvětlení bylo doručeno přímo žalobci, ten se však k jednání nedostavil, ale prostřednictvím svého zmocněnce zaslal omluvu a žádost o stanovení jiného termínu projednání, součástí byla rovněž plná moc pro všechna řízení a podrobná úvaha zmocněnce o tom, proč jím byl žalobce zastoupen již v okamžiku spáchání přestupku. Součástí podání byla i žádost o doručování veškerých písemností na emailovou adresu zmocněnce r.k.@centrum.cz. Zmocněnec žalobce podal následně i stížnost na

nečinnost a odvolání. Tvzení žalobce, že plná moc byla posouzena správním orgánem vadně, je tak krajským soudem v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu posouzeno jako účelová procesní konstrukce, která neodpovídá průběhu správního řízení. Správní orgán tak postupoval správně, pokud příkaz ze dne 14. 3. 2013, č. j. SMOL/050599/2013/OARMV/OD/Tom, doručoval zmocněnci žalobce.

Pokud se týká účinnosti doručení příkazu zmocněnci žalobce, je pravdou, že tento v podání ze dne 28. 2. 2013 požádal o doručování veškerých písemností na e-mailovou adresu r..k@centrum.cz. Proto nebylo účinné první doručení příkazu, kdy žalovaný příkaz doručoval pouze na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce a nikoli na jeho e-mailovou adresu. Následně po opatření Krajského úřadu Olomouckého kraje žalovaný doručoval zmocněnci příkaz znovu, a to nejprve na jeho e-mailovou adresu a až poté, kdy mu toto doručení nebylo zmocněncem potvrzeno, doručoval zásilku na adresu trvalého pobytu zmocněnce. Takový postup správního orgánu je správný, neboť je v souladu s ustanovením § 19 odst. 8 správního řádu, podle něhož správní orgán v případě, že adresát nepotvrdí převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, doručuje písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Příkaz žalovaného ze dne 14. 3. 2013, č. j. SMOL/050599/2013/OARMV/OD/Tom, tak byl doručen řádně dne 9. 12. 2013 a dne 28. 12. 2013 nabyl právní moci, neboť dle ustanovení § 87 odst. 5 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.

Žalovaný tak není v řízení nečinný, neboť řízení pravomocně skončilo, a žaloba byla proto jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

K námitce žalobce, že přímo jemu mělo být doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku, soud sděluje, že v příkazním řízení dle ustanovení § 87 zákona o přestupcích, může správní orgán za podmínky, že nemá pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty (§ 13 odst. 2). V projednávané věci tak v souladu s tímto ustanovením oznámení o zahájení řízení o přestupku (§ 67 zákona o přestupcích) doručováno vůbec nebylo.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 27. května 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu